

Pojem jako „šifra“?

Pojem nemůžeme chápat jako „šifru“, protože nemá jinou předmětnou stránku než ve své aktuální aplikaci v myšlení (v konkrétním aktu myšlení), tj. nemá „v sobě“ (ve svém rámci) nic relativně trvalejší „předmětného“, co by jakýmkoli vykazatelným způsobem přetrvávalo po ukončení příslušného intencionálního aktu. Jediné, co tu jakoby „zůstává“ mimo rámec intencionálního aktu (takže není nikdy jeho složkou ani součástí), je intencionální „korelát“. Ten však není žádným skutečným jsoucnem, žádným skutečným (uskutečněným) výsledkem, produktem intencionálního aktu. Pojem proto nelze chápat jako šifru; jako šifra může být chápáno jen slovo jakožto pojmenování či znak, tj. ve své předmětné podobě (stránce).

(Písek, 060607-1.)